

Zprávy

VŠECHNY EXPOZICE MUZEA JINDŘICHOHRADECKA JSOU V OBDOBÍ OD 7. LEDNA DO 1. DUBNA PRO VEŘEJNOST UZAVŘENY

Knihovna Muzea Jindřichohradecka s badatelnou ve Štítného ulici poskytuje služby pro veřejnost v pondělí a ve středu od 12.30 do 15.30 hodin.

* * *

V pondělí 11. února 2019 od 18.30 hodin se koná v konferenčním sálu muzea ve Štítného ulici **VALNÁ HROMADA** Spolku přátel starého Jindřichova Hradce, po které následuje přednáška PaedDr. Františka Fürbacha **JINDŘICHŮV HRADEC PŘED STO LETY – ROK 1919**. Vstup volný.

* * *

Při únorovém setkání Spolku přátel starého Jindřichova Hradce se začínají vybírat členské příspěvky a členům spolku budou rozdávány Vlastivědné sborníky Dačicka, Jindřichohradecka a Třebońska 30 a Výroční zprávy za rok 2018. Výše příspěvku se nemění – zůstává stále ve výši 60 Kč za člena. Pokud nebudete moci zaplatit své příspěvky na setkání spolku, je možno je uhradit v Muzeu Jindřichohradecka ve Štítného ulici v kanceláři č. 226 u P. Michalové v pondělí a středu od 9.00 do 11.00 hodin nebo jindy po telefonické domluvě na tel. 728 976 004 nebo na e-mailové adrese michalova@mjh.cz.

* * *

Klub historie letectví Jindřichův Hradec pořádá v konferenčním sále muzea ve Štítného ulici v pátek 22. února od 18.00 hodin BESEDU S VÁCLAVEM VAŠKEM, FRANTIŠKEM HLAVNÍČKOU A OLDŘICHEM PELČÁKEM. Vstup volný.

* * *

Muzeum Jindřichohradecka vydalo druhé rozšířené vydání JINDŘICHOHRADECKÉHO ULIČNÍKU. Kniha je k dostání na pokladně muzea ve Štítného ulici za 240 Kč.

* * *

NOVUM – měsíční zpravodaj Muzea Jindřichohradecka	Ročník XXVIII. 2/2019
Odpovědný redaktor: PhDr. Jaroslav Pikal	Registrační značka: MK ČR 11673
Výkonný redaktor: Pavla Michalová	www.mjh.cz
Adresa: Muzeum Jindřichohradecka, Balbínovo náměstí 19/I,	Jindřichův Hradec, 377 01
Telefon: 384 363 660 (pokladna), 384 363 661 (pracovny),	E-mail: muzeum@mjh.cz

Muzeum Jindřichohradecka

únor 2019

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2018

Uplynulý rok 2018 byl pro Muzeum Jindřichohradecka úspěšný. Návštěvníků přišel do muzea rekordní počet, pracovníci muzea realizovali pro veřejnost několik desítek různých akcí. Ze strany návštěvnické veřejnosti byl zaznamenán bagatelní počet připomínek k činnosti muzea, přičemž žádná výhrada nebyla zásadního rázu.

Muzeum navštívilo 73 625 osob, což je největší návštěvnost od roku 1998. Další 10 589 osob navštívilo expozici věnovanou Marii Hoppe-Teinitzerové, kterou muzeum provozuje společně s Domem gobelínů. Prosincová návštěvnost ve výši 21 979 osob je nejvyšší od doby, kdy se v muzeu vedou příslušné statistiky, to je od roku 1990, a velmi pravděpodobně nejvyšší v celé historii muzea. Nejvyhledávanější expozicí je dlouhodobě Krýžův betlém. Zejména v adventním období naprostá většina návštěvníků míří do jindřichohradeckého muzea za „jesličkami“. Velmi nadprůměrnou návštěvnost měl V. ročník mezinárodní soutěže Nožík Tomáše Krýzy v kostele sv. Jana Křtitele. Vystavený soubor 60 betlémů prezentoval to nejlepší z betlemářské tvorby v celé České republice a setkal se nadšeným ohlasem.

Většími akcemi byly Velikonoční veselice, Muzejní noc v kostce, XXII. ročník sportovní zábavní soutěž Běž na věž, XII. ročník Folklorního festivalu jihočeských národopisných souborů a III. ročník betlemářského festivalu Jinohrátky. Všechny tyto akce byly velmi dobře navštívené, Jinohrátky byly muzejní akcí, která opět po delší době rozčeřila veřejné mínění v Jindřichově Hradci.

Rok 2018 se v muzeu ve značné míře odvíjel ve stínu výročí Tomáše Krýzy – 180 let od narození a 100 let od úmrtí. Vrcholem byla mezinárodní odborná konference Betlémy stále živé III, která proběhla souběžně se zahájením výstavy Nožík Tomáše Krýzy. Konference se zúčastnili přední čeští a evropské odborníci na betlemářskou tradici. Lze ji brát jako uznání práce centra dokumentace jihočeského betlemářství při Muzeu Jindřichohradecka.

Významnější akce byly zpravidla doplněny výtvarnými dílnami a dalšími aktivitami pro základní a střední školy v Jindřichově Hradci a okolí. Tyto akce se již stávají pevnou součástí nabídky muzea.

Kromě uvedených velkých akcí uskutečnili pracovníci několik desítek dalších akcí. Jednalo se především o výstavy, koncerty, přednášky a vydávání publikací.

Z výstav lze zmínit Návraty Bedřicha Budila, Jihočeské betlémy ve sbírce Muzea Jindřichohradecka a 100 let republiky ve známkové tvorbě. Obdobně z koncertů adventní koncerty pěveckých sborů Smetana a X-tet, koncerty dětských pěveckých sborů Chvála zpěvu a Magickou violu Petra Příbyla, z přednášek pak přednášku PaedDr. Františka Fürbacha Jindřichův Hradec před sto lety a přednášky spojené s besedami s pilotem-kosmonautem Oldřichem Pelčákem a stíhacím pilotem Václavem Vaškem. Publikáční činnost muzea byla v roce 2018 mírně nadprůměrná, kromě každoročně vydávaných publikací je nutno zmínit katalog Jihočeské betlémy ve sbírce Muzea Jindřichohradecka a doplněné vydání publikace Jindřichohradecký Uličník.

Jádrem muzea, muzejní činnosti, je sbírka a odborná práce s ní. Jindřichohradecké muzeum v uplynulém roce úspěšně pokračovalo v jejím kvalitním rozšiřování. V roce 2018 bylo do muzejní sbírky zařazeno téměř 1860 nových sbírkových předmětů. Za nejzajímavější přírůstky muzejní sbírky lze považovat hrací skříňkový obraz s porcelánovými figurkami, nástěnné rámové bicí hodiny z 19. století a vojenský zásnubní prsten z roku 1915.

Doufáme, že nový rok 2019 bude stejně úspěšný, byť zřejmě bez rekordních návštěvností – rekordy nelze mít stále.

Děkuji jménem muzea všem osobám a institucím, které muzeum v uplynulém roce 2018 nějakým způsobem podpořily.

Jaroslav Pikal

MUZEUM LONI NECHALO ZRESTAUROVAT PŘEDMĚTY ZA TĚMĚŘ MILION KORUN

Muzeum Jindřichohradecka loni nechalo zrestaurovat sbírkové předměty za 950.000 korun, což je o 200.000 více než v roce 2017. Téměř čtvrt milionu korun si vyžádala druhá fáze renovace Krýzových jesliček – největšího lidového mechanického betlému na světě, která začala v roce 2017 a potrvá několik dalších let. Rukama restaurátorů loni prošly také vzácné tisky, reliéfy, plastiky či mapy.

Restaurátoři loni kompletně zrenovovali zhruba dvoumetrový betlém Emanuela Steinochery, který od 60. let 20. století tvoří jeden celek s Krýzovými jesličkami. Betlémským figurám odstranili staré nátěry a navrátili lesk původní polychromii, mechanici obměnili a opravili nefunkční hnací mechanismy. Dalším velkým restaurovaným souborem byla kolekce dámských šatů a čepců z druhé poloviny 19. století a dámské secesní šaty s korálkovou výšivkou, který zrestaurovala Hana Štouračová z Brna.

V roce 2018 nechalo muzeum zrenovovat reprezentativní výběr sádrových reliéfů, bust a plastik, jejichž část představilo na výstavě Muzejní poklady v rukou restaurátorů. Posledním souborem uměleckých děl, který byl zadán k restaurování, byl cyklus pěti pravděpodobně nejstarších obrazů tzv. černínské rodové galerie z 18. století zobrazující poslední členy rodu pánů z Hradce, Slavaty a jejich manželky.

Odborníci také loni navrátili ztracenou krásu celkem 16 knihovním jednotkám. Jednalo se o dva rukopisy, pět jindřichohradeckých tisků a devět starých tisků. Renovace se dočkaly také mapy a plány ze sbírky muzea. Například velký kolorovaný plán Jindřichova Hradce od Františka Lindnera z roku 1878, který byl znečištěn a potrhán. Restaurátoři se věnovali také obnově kreslené mapy okolí Jindřichova Hradce nazvaná „Verlonerer deutscher Volksboden im Nordsten von Neuhaus“, zobrazující „ztracené německé území“ severně od Jindřichova Hradce.

Marie Hazuková

JINDŘICHOHRADECKÉ SOCHY A PAMÁTNÍKY

1. SOUSOŠÍ NANEBEVZETÍ PANNY MARIE (ČÁST 1.)

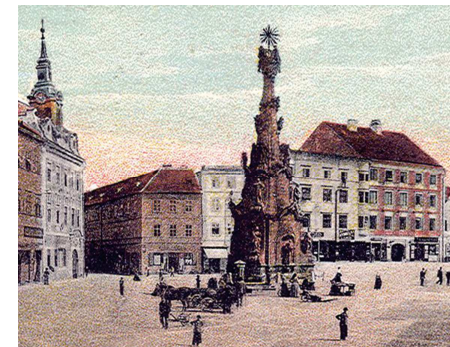
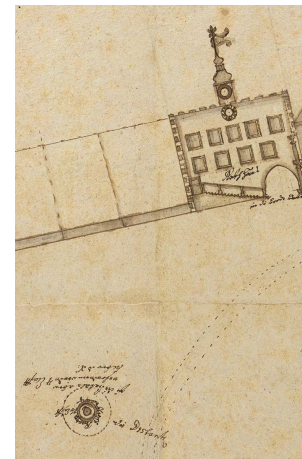
Jednoznačně nejmonumentálnější sochařské dílo na území města Jindřichova Hradce se nalézá uprostřed náměstí Míru. Stojí tu již od 18. století a vzniklo díky Ondřeji Josefu Bayerovi (1708–1778). Tento zámožný měšťan zbohatl na dodávkách sena a ova pro císařskou armádu a v roce 1763 se stal jindřichohradeckým poštmistrem. Již následujícího roku inicioval a finančně zabezpečil stavbu velkolepého sousoší na spojnici historických dopravních tepen, Rybnické a Panské ulice. Podle plánu dochovaného v záměckém archivu to bylo na místě, kde dříve stával pranýř, jenž byl přemístěn před budovu městské radnice.

Náročný projekt byl svěřen dačickému sochaři Matouši Strachovskému (1725–1774), který jindřichohradecký kolos, jak se velkolepému dílu také říkávalo, vytvářel v průběhu let 1764 až 1766.

Iniciátora nové dominanty jindřichohradeckého náměstí připomíná nápis na dřívku pomníku: „Colossum erigi fecerat pius Andreas Bajer“, tedy „Kolos dal postavit zbožný Ondřej Bayer“. Na financování nákladného podniku, jehož realizace stála okolo 1800 zlatých, přispělo drobnou sumou i město. A jiný nápis na sousoší, že bylo „péčí, nákladem a prací panství a měšťanů dílo vykonáno,“ odkazuje i na podíl dalších místních subjektů.

Samotný výjev Korunování Panny Marie, kde Bohorodičku nesenou anděly do nebe očekávají Bůh Otec a Bůh Syn, kteří v rukou drží korunu k jejímu korunování, tvoří vrchol sousoší. A protože se na ními ještě vznášá Duch Svatý, bývalo toto sochařské dílo označováno také jako názvem Nejsvětější Trojice, k čemuž vedl i nápis na čelní straně trojhranného sloupu, věnovaný právě Trojici: „Shlédni na sliby, Věčná Trojice, naplň počátky příznivým

výsledkem, vznešeným budiž podniku cílem, Trojjediný Bože“. Latinské nápisy se nacházejí i na dalších dvou stranách dřívku, v překladu znějí: „Obětuj srdce Trojjedinému a srdce věnuj trojhranné. To budiž zakončení – sladké korunuje dílo“ či „Světcí, Panno, vám se zasvěcují sloupem, srdce na způsob pochoďně aneb opravdové svítlny bude“ a samostatně vytvářejí chronogram. Součet římských číslic pak vytváří letopočet 1764, tedy rok, kdy byly zahájeny práce. Sousoší Nanebevzetí Panny Marie bylo slavnostně vysvěceno 30. listopadu 1766.

František Fürbach, Jakub Valášek